

Gunnar Alfredsson: Den Kanady pod dohledem komunistického státu

- CZ24 News | 24. července 2022

KANADA: V době před pandemií byl Den Kanady rozsáhlou slavností, která se konala ve federálním hlavním městě Ottawě a na mnoha dalších místech po celé zemi. Obvykle oslavy v hlavním městě země 1. července zahrnují celý den akcí, včetně vojenských pochodů pěší gardy generálního guvernéra a Královské kanadské jízdní policie (RCMP), [Snowbird](#) letové přehlídky, nepřetržité hudební vystoupení na hlavním pódiu na Parlamentním vrchu, milion lidí v červenobílém oblečení v ulicích, mávání vlajkami a ohňostroje. Kanadáné se také obvykle scházejí na grilování a večírky na zahradě.

Letošní oficiální konání bylo jiné. Byly patetickou, dystopickou ukázkou prázdné totalitní nicoty. Nová Kanada, které předsedá premiér Justin Trudeau, je globalistickou skořápkou, v níž jsou zejména bílí občané [sledováni](#), zadržováni, očerňováni a drženi v zajetí zlovolného probuzeného režimu. Jeho komunistická strana se snaží ze všech sil vysát radost z lidské existence jako vakuová bomba těsně před výbuchem.

Pan Trudeau se na Den Kanady v projevu plném sacharinových levicových řečí [omluvil](#) za existenci země:

Kanada je silná díky své rozmanitosti. Nezáleží na tom, jakého jsme vyznání, kde jsme se narodili, jakou máme barvu pleti, jakým jazykem mluvíme nebo koho milujeme – všichni jsme rovnoprávními členy této skvělé země.... Víím, že některým to historické křivdy naší země mohou ztěžovat. Ale i když nemůžeme změnit historii, můžeme se snažit budovat lepší budoucnost... Vyzvěme sami sebe, abychom našli nové způsoby, jak naplnit velký příslib Kanady...

Keean Bexte ve [svém článku](#) pro *The Counter Signal* srovnává smutné jednání pana Trudeaua na Den Kanady s oslavou státního svátku bývalého premiéra Stephena Harpera. Trudeauův Den Kanady byl „moderní parodií“, zatímco v roce 2015 „vláda Stephena Harpera vytáhla všechny trumfy, aby zajistila, že Den Kanady 2015 zůstane pro účastníky milou vzpomínkou“.

Ve Winnipegu se mezitím jedno historické místo ve městě [rozhodlo](#) zcela upustit od přezdívky Den Kanady ve prospěch obecného „Nový den“. Organizátoři uvedli, že „nově pojímají Den Kanady jako ,nový den, který zahrnuje reflexi, inkluzi a zábavu pro všechny, kteří se chtějí sejít“.

I letos byla zřejmá nebývalá policejní přítomnost. Podle listu *Ottawa Citizen* „bylo během oslav Dne Kanady v centru města zatčeno dvanáct osob a ottawská policie [podala 50 trestních oznámení](#)“. Zvýšená přítomnost policie během velkých oslav je pochopitelná. Letos to však bylo jinak, protože režim v Ottawě se obával příjezdu Kanadánů, kteří sympatizovali s řidiči kamionů z Konvoje svobody.

Bezpečnostní opatření byla posílena: „Zvýšená ostraha ze strany ottawské policie začala 29. června a trvala do 3. července, kdy byly zapojeny pořádkové jednotky, dopravní týmy, týmy rychlého nasazení a flotila odtahových vozů v očekávání velkých davů.“ Oficiální bojovná atmosféra, kterou vytvořili ottawský starosta Jim Watson a pan Trudeau, připomínala jejich autoritářskou přehnanou reakci na protesty [Freedom Convoy](#) z letošní zimy: Vždyť oni očerňovali vlastenecké občany jako rasisty a homofoby, antidemokratické islamofoby a misogynní reakční radikály vystupující z okraje společnosti. A pak je [pomocí militarizované policie](#) mlátili v ulicích.

Premiér spolu s mainstreamovými médii, akademiky, antifou a řadou levicových pěšáků používají „revidovaný komunistický žargon převzatý ze zaniklého Sovětského svazu“. Tomislav Sunić ve svém článku v The Occidental Quarterly dále uvádí, že

sovětská mluva byla kdysi každodenním menu komunistické propagandy ve východní Evropě, jejímž cílem bylo dehumanizovat, démonizovat a kriminalizovat politické odpůrce. Zpracování jazyka bylo jednoduché – spočívalo v převrácení významu slov a redefinování politických pojmů.

Pan Trudeau a jeho spojenci používají tuto taktiku proti kanadským symbolům.

[Kanadská červená vlajka](#) byla oficiální vlajkou Kanady až do roku 1965, kdy byla nahrazena současnou verzí s javorovým listem

Vládní příručka [označila](#) původní kanadskou červenou vlajku za nenávistný symbol. Kanadská červená vlajka sloužila jako kanadská státní vlajka až do přijetí současné vlajky, kterou tvoří červený javorový list na bílém poli mezi dvěma červenými pruhy. V příručce spolu se [souborem nástrojů proti nenávisti](#), kterou pro federální vládu vypracovala kanadská síť proti nenávisti, je červený prapor popsán takto:

Kanadskou vlajku si až do roku 1965 přivlastňovali bělošští supremacisté jako symbol své touhy vrátit se do doby, kdy byla Kanada bělejší – předtím, než se multikulturalismus stal národní politikou – a oslavovat kolonialismus. Oblíbily si ji skupiny jako Blood and Honour a Aryan Guard, které ji vyvěšovaly na shromážděních. Mladí bělošští supremacisté ji hojně využívali ve své propagandě.

I současný červený javorový list se dočkal podobného zpracování v mainstreamovém tisku. Sloupkař mainstreamového deníku *Ottawa Citizen* [píše](#), že současná kanadská státní vlajka, neoficiálně známá jako javorový list, byla rovněž koptována krajně pravicovými extremisty. Píše, že u některých lidí, kteří podporují Justina Trudeaua a byli proti Konvoji svobody, pohled na současnou státní vlajku pravděpodobně vyvolá „sžíravý pocit, který přichází s vědomím, že základní přesvědčení, které jsme vždy uznávali jako neodmyslitelně kanadské, není tak univerzální“. Tato takzvaná „základní přesvědčení“ jsou radikalizovanou verzí liberalismu nebo kulturního marxismu.

Současný režim, který vládne v Kanadě, pokračuje ve svém směřování k levicovému autoritářství. Pan Trudeau doufá, že přetrhá historické kořeny lidu. Zatímco ideologická levice často tvrdí, že když jsou neškodné kulturní symboly ovládané bělochy neúprosně spojeny s národním socialismem a nadřazeností bílých, je užitečné ukázat, že levicová ideologie vede k extrémním formám zkaženosti a bezohlednosti. Extrémním příkladem konečného bodu takové trajektorie je proslulá věznice *Pitesti* v komunisty okupovaném Rumunsku. Ve své recenzi knihy Dumitru Bacu s názvem *Antilidé: Převýchova studentů v rumunských věznicích*, William Sun poukazuje na to, že nacionalističtí studenti v Rumunsku byli v letech 1949-1951 cílem brutálních komunistických „převýchovných experimentů“.

Hrůzné psychické mučení, kterému byli nacionalističtí studenti vystaveni ve věznici v Pitesti, shrnuje autor: „*Studenti byli nuceni rozdrtit pod nohama vše, co jim bylo svaté – Boha, rodinu, přátele, lásku, manželku, kolegy, vzpomínky, ideologii – vše, co je spojovalo s minulostí, vše, co by jim mohlo ve vězení poskytnout vnitřní oporu.*“ Kanada sice není na úrovni mučení politických disidentů, ale podobné příklady by měly sloužit jako varování, když se režimy zvrhnou v radikální rovnostářský autoritářský režim. Občané se musí proti této trajektorii bránit.

Dokonce i mediální osobnost Joe Rogan [odsoudil Justina Trudeaua](#) jako diktátora a prohlásil, že Kanada je komunistická. V nedávné epizodě svého populárního podcastu pan Rogan odsoudil kanadského premiéra za brutální potlačení protestů kamionáků Freedom Convoy v zimě roku 2022.

Není však vše ztraceno, protože stále existují miliony Kanadánů – stejně jako naši američtí sousedé, kteří stále nadšeně slaví Den nezávislosti -, kteří se brání neoliberálnímu kulturnímu a politickému kolosu.

V [průzkumu](#), který provedla agentura *Leger*, byli respondenti dotazováni na různé otázky týkající se Dne Kanady, včetně toho, zda by měl být zrušen. Při odpovědi na otázku „Myslíte si, že vzhledem ke všem otázkám týkajícím se Kanady a její historie by bylo nejlepší letošní Den Kanady zrušit?“ si naprostá většina respondentů (77 %) přála jeho zachování. To je dobré znamení. Ať už se jedná o americké vlastence, kanadské řidiče kamionů a jejich spojence nebo farmáře v Nizozemsku, je zásadní se postavit levicovému autoritářství a komunismu. Převažující tendence našich nepřátelských elit v celém západním světě zavádět radikální rovnostářské ideologie[5] je třeba se bránit.

AUTOR: Gunnar Alfredsson

[ZDROJ](#)

Překlad: /zvedavec.news